

1220

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY PODKARPACKIEGO

P.II. 4131.2. 57.2011

z dnia 10 maja 2011 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r., Nr 142., poz. 1591 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 15 w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) i § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr IX/95/2011 Rady Miasta Tarnobrzeg z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu osiedla „Miechocin” w Tarnobrzegu.

UZASADNIENIE

Rada Miasta Tarnobrzeg w dniu 31 marca 2011 r. podjęła uchwałę Nr IX/95/2011 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu osiedla „Miechocin” w Tarnobrzegu. Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru w dniu 11 kwietnia 2011 r. Organ nadzoru oceniając przedmiotową uchwałę pod kątem zgodności z prawem stwierdził, że narusza ona przepisy art. 15 w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) oraz § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) i przepisy Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908). W stosunku do tej uchwały organ nadzoru przeprowadził szerokie postępowanie wyjaśniające, w trakcie którego organ nadzoru zajął stanowisko, iż nie będzie możliwe dokonanie korekty tej uchwały poprzez usunięcie przez organ nadzoru z obrotu prawnego jej niektórych niezgodnych z zasadami sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zapisów, bowiem takie działanie spowodowałoby, w szczególności jeżeli chodzi o § 19 przedmiotowej uchwały, wyeliminowanie części obszaru objętego planem, a tym samym organ nadzoru wkroczyłby w kompetencje Rady Gminy jako jedyne organu władnego do uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego dany obszar.

Wszczynając postępowanie nadzorcze, organ nadzoru zwrócił też uwagę, że niektóre zapisy zawarte w Planie są niezgodne z Zasadami techniki prawodawczej, co w kilku przypadkach mogło powodować ich niejasność i mogło budzić trudności interpretacyjne u podmiotów, które w przyszłości będą z tego Planu korzystać. Po wyjaśnieniu tych wątpliwości i usunięciu przy tym oczywistych omyłek pisarskich w treści Planu, organ nadzoru uznał, że nie będzie kwestionował wskazywanych w trakcie postępowania nadzorczego niektórych zapisów w Planie – przyjmując, że można je potraktować jako nieistotne naruszenie prawa. Natomiast podstawowe znaczenie dla organu nadzoru przy podejmowaniu decyzji o stwierdzeniu nieważności w całości uchwały Nr IX/95/2011 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu osiedla „Miechocin” w Tarnobrzegu miała treść i ustalenia zawarte w § 19 przedmiotowej uchwały dla terenów oznaczonych symbolami UKs jako niespełniające wymogów § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W zakresie ustaleń tekstu planu miejscowego - ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu w tym udziału powierzchni biologiczno- czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachów. Ustalenia zawarte w § 19 nie spełniają wszystkich przesłanek zawartych w § 4 pkt 6 rozporządzenia. Między innymi w spornym ustaleniu § 19 Planu znalazł się zapis, że „wskaźnik intensywności zabudowy pozostaje bez zmian”(nie ustalono m.in. gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy). Ustalenie to budzi przy tym poważne wątpliwości interpretacyjne, które w żaden sposób nie można potraktować, jako nieistotne naruszenie prawa. Co do niemożności wyeliminowania przez organ nadzoru tylko § 19 uchwały poprzez stwierdzenie nieważności wyłącznie tej normy - organ zajął stanowisko na wstępie uzasadnienia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Dodatkowo organ nadzoru stwierdza, że niewłaściwe i sprzeczne z prawem są ustalenia zawarte w § 28 ust. 7 uchwały ponieważ dopuszczają zmianę klasy drogi 1 KDL na drogę KDD, natomiast z zamieszczonego na rysunku planu wyrysu ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Tarnobrzega wynika, iż droga ta winna stanowić drogę klasy lokalnej. Zmiana jej klasy na dojazdową będzie więc niezgodna z ustaleniami Studium. Nie wiadomo przy tym, jakie będzie przeznaczenie terenu pozostałego po zwięźeniu drogi z 12m do 10m, gdyż nie ma to odzwierciedlenia

w ustaleniach szczegółowych uchwały np. dla terenów przylegających dla tej drogi.

Kolejną kwestią stanowiącą naruszenie zasad sporządzania Planu są ustalenia zawarte w § 7 ust. 1 pkt 2 lit.a tiret 2 uchwały. Między innymi w Strefie „B” – ochrony układów przestrzennych lub ich części ustalono, iż ochronie podlegają linie zabudowy i jej rozplanowanie. Ustalenie to jest sprzeczne z ustaleniami szczegółowymi dla terenów zabudowy mieszkaniowej, dla których nie ustalono obowiązujących linii zabudowy a jedynie nieprzekraczalne, które dodatkowo będą mogły ulec przesunięciu w związku z dopuszczalną zmianą drogi KDL na KDD oraz zmniejszeniu jej szerokości w liniach rozgraniczających. Ponadto nie wiadomo czy ustalonej ochronie podlega linia zabudowy wyznaczona przez istniejące budynki mieszkalne, czy też linia określona dla poszczególnych terenów w przepisach szczegółowych przedmiotowej uchwały. Można te ustalenia potraktować, jako nieistotne naruszenia prawa, jakkolwiek z uwagi na trudności interpretacyjne zawarte w tych ustaleniach – organ nadzoru nie mógł pominąć tej kwestii w swoim rozstrzygnięciu nadzorczym. Kwestionowana uchwała, jako akt prawa miejscowego podlega bowiem szczególnym rygorom prawnym, ponieważ jej regulacje dotyczą różnych podmiotów, a w związku z tym zapisy uchwały będącej takim aktem powinny być jednoznaczne i nie powinny budzić żadnych wątpliwości. Zapisy zawarte w Planie powinny być

dokładne, jasne i czytelne i winny wypełniać Zasady techniki prawodawczej (§ 5 i § 6 Zasad...), a zapisy naruszające te Zasady nie powinny znajdować się obrocie prawnym.

Mając na względzie wskazane przez organ nadzoru istotne naruszenia prawa w zapisach Planu oraz naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, należało zgodnie z art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz z dyspozycją art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - stwierdzić w całości nieważność uchwały Nr IX/95/2011 Rady Miasta Tarnobrzeg w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu osiedla „Miechocin” w Tarnobrzegu.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

Z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

**Janusz Olech
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU**